

Sygnatura akt I C 1595/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 11-09-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant: Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 11-09-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) S.A.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. na rzecz powódki J. B. kwotę 3.500 zł (trzy tysiące pięćset złotych o/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 28 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 382,43 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. nakazuje powódce uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 206,44 zł tytułem brakujących kosztów sądowych;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa tut. Sądu) kwotę 160,56 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

I C 1595/13

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 8 listopada 2013 r. powódka J. B. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) SA zadośćuczynienia w kwocie 8000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 marca 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powyższego żądania wskazano iż powódka uległa w dniu 12 lutego 2013 r. wypadkowi komunikacyjnemu. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. W wyniku wypadku powódka doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego, następnie utrzymywały się u niej bóle i zawroty głowy oraz napięcie mięśni karku. Stwierdzono u niej wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego oraz bólowe ograniczenie unoszenia obu kończyn górnych w stawach barkowych. Powódka odbyła następnie serię zabiegów fizjoterapeutycznych, które nie przyniosły jednak oczekiwanych rezultatów. Na skutek wypadku powódka doznała także pourazowych zaburzeń lekowych, których przejawem są stałe zaniżenia nastroju, zniechęcenie i poczucie przygnębienia.

Wyplacone dotychczas zadośćuczynienie w kwocie 2000 zł powódka uznała za zaniżone.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 16 grudnia 2013 r. strona pozwana (...) SA zażądała oddalenia powództwa w całości. Nie kwestionując swej odpowiedzialności co do zasady, zarzuciła, że ustaliła wysokość zadośćuczynienia na kwotę 200 zł, co było adekwatne do doznanej przez powoda krzywdy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lutego 2013 r. powódka J. B. uczestniczyła w wypadku drogowym spowodowanym przez osobę posiadającą ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) SA

(bezsporne)

W wyniku wypadku powódka doznała urazu odcinka szyjnego kręgosłupa, który skutkował dwuprocentowym trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Po wypadku powódka przechodziła w okresie od 9 kwietnia 2013 r. do 17 kwietnia rehabilitację. W szczególności powódka do chwili obecnej odczuwa dolegliwości bólowe w okolicy międzyłopatkowej i doznaje ograniczeń ruchomości kręgosłupa szyjnego. Odczuwa ponadto bóle głowy. Dolegliwości te powódka odczuwała w większym nasileniu przez pierwsze pół roku po wypadku. Jej schorzenia mają jednak charakter przewlekły i nawracający oraz wpływają na wykonywanie czynności życia codziennego, przy czym okresy bezobjawowe następują po okresowym zaostrzaniu się objawów. Rokowania, co do stanu zdrowia powódki są niepewne, albowiem doszło u niej do trwałych uszkodzeń z zakresu odcinka szyjnego kręgosłupa pod postacią odprostowania lordozy szyjnej.

(dowód: dokumentacja lekarska powoda – k. 8-17, 41-44 i 71, opinia biegłych A. D. i Z. B. – k. 80-83, zeznania świadka A. B. – rozprawa w dniu 30 stycznia 2014 r., przesłuchanie powoda – rozprawa w dniu 11 września 2014 r.)

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu w dniu 28 marca 2013 r.

(bezsporne – por. uzasadnienie pozwu)

Powódka otrzymała od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 2000 zł.

(bezsporne)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., jeśli zawarto umowę odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się wypłacić określone w umowie odszkodowanie za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający. W rozpoznawanej sprawie nie ulegało wątpliwości, że strona pozwana odpowiada za szkodę wyrządzoną powodowi przez osobę ubezpieczoną u pozwanej od odpowiedzialności cywilnej. Sporny pozostawał natomiast rozmiar należnego powodowi zadośćuczynienia.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc, w zw. z art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zdaniem Sądu charakter obrażeń i rozmiar powstałego u powódki uszczerbku na zdrowiu, uzasadniał przyznanie jej zadośćuczynienia w wysokości 5500 zł. Wskazane okoliczności zostały ustalone na podstawie opinii biegłych, której strony zasadniczo nie kwestionowały, a Sąd uznał za rzetelną, a także zgromadzonej dokumentacji lekarskiej i przesłuchania powódki oraz wskazanego przez nią świadka

Przy ustaleniu zadośćuczynienia należało uwzględnić fakt, iż bezspornie powódka doznała bolesnego urazu kręgosłupa szyjnego, który spowodował trwałe uszkodzenie tej części ciała. Dla wysokości zadośćuczynienia decydujące znaczenie miał przy tym nie tyle wyrażony liczbowo zakres uszczerbku na zdrowiu (co ma oczywiście znaczenie pomocnicze), co ustalony na podstawie dokumentacji lekarskiej i opinii biegłego charakter tego uszczerbku. Nie można zatem mechanicznie przeliczać wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda na jakąś konkretną kwotę za każdy 1 % tego uszczerbku. Wypada zauważyć, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało, iż uszczerbek na zdrowiu powódki jej trwały, a dolegliwości bólowe w całości nie ustały.

Z drugiej strony kwota żądana przez powódkę była kwotą wygórowaną. Z opinii biegłych w sprawie wynikało, iż ograniczenia ruchomości kręgosłupa powódki są nieznaczne, a dolegliwościom towarzyszą także okresy bezobjawowe. Sama powódka przyznała w toku przesłuchania, że dolegliwości bólowe o większym nasileniu odczuwała przez pierwsze pół roku po wypadku. Charakterystyczne było także, że powódka zeznała, iż wypadek przeszkodził jej w wyjeździe na narty zimą 2013 r., natomiast w zimowym sezonie 2013/2014 nie jeździła na nartach, gdyż nie było ku temu warunków pogodowych. Wskazywało to, że powódka powrót do tego rodzaju sportu rozważała. Pośrednio zaś wskazuje to, że jej stan zdrowia nie uniemożliwia aktywności fizycznej.

Zdaniem Sądu okoliczności omówione wyżej przemawiają za przyznaniem powodowi zadośćuczynienia w kwocie 5500 zł. Mając na uwadze, że strona pozwana zapłaciła powódce dobrowolnie 2000 zł, należną kwotę 5500 zł obniżono o kwotę 2000 zł i zasądzono na rzecz powódki zadośćuczynienie w kwocie 3500 zł, jak w pkt I wyroku, oddalając dalej idące powództwo o zadośćuczynienie, jak w pkt II.

O odsetkach od zasądzonej kwoty orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 817 § 1 kc. Skoro sama powódka przyznała, że zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 28 marca 2013 r., strona pozwana pozostawała w opóźnieniu w wypłacie świadczenia dopiero od 31 dnia po tym zgłoszeniu

O kosztach procesu pomiędzy stronami orzeczono stosując art. 100 kpc. Powódka wygrała proces w 43,75 %, zatem należał jej się zwrot 43,75 % poniesionych kosztów procesu, w tym 400 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 800 zł tytułem wydatków na opinię biegłego, 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Stronie pozwanej należało się natomiast 56,25 % kosztów w wysokości 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Różnice pomiędzy wskazanymi kosztami zasądzono na rzecz powódki.

O kosztach opinii biegłego nie pokrytych z zaliczki powoda w wysokości 367 zł orzeczono na podstawie art. 113 ust. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc, obciążając nimi strony proporcjonalnie do wyniku procesu.